

En kvalitet ved en videnskabelig årbog er, at den giver overblik. Naturligvis skal en årbog først og fremmest give fagfolk mulighed for at læse og publicere forskningsresultater, og *Dansk Årbog for Musikforskning* har ligesom andre videnskabelige årbøger og tidsskrifter sin primære funktion i præsentationen af dybdeborende forskning. Men samtidig kan man ved læsning af årbogen dårligt undgå at foretage sonderinger i bredden. Nogle blik ned over indholdsfortegnelserne i de enkelte årgange er nok til at afsløre, hvorledes strømpile inden for faget skifter retning, og nærmere studier af indholdet bekræfter, at genstandsområder og metoder er størrelser under forandring. Det er andet og mere end en floskel, når det i de senere års ledere er hævdet, at der er opbrud i dansk musikvidenskab. Det sås i 1997-udgaven af årbogen, der, uden at det var planlagt sådan, nærmest blev et temanummer om musikvidenskabelig metode – og et tiltrængt sådant, kunne man tilføje. Tidligere var metodediskussionerne et sparsomt opdyrket område inden for musikvidenskaben herhjemme, nu vokser de sig stærke.

Også i indholdet af denne årgang aftegner der sig visse tendenser. Gennem de senere år har beskæftigelsen med samtidsmusikken – populær- såvel som kunstmusikken – vundet stadig større hævd. To ud af fire artikler i dette bind fokuserer på musikken i 1970'erne. Under overskriften "Fremtidslegender" skriver Morten Michelsen om musikalsk fortid og nutid i David Bowies dystopier og giver dermed sit bud på et væsentligt aspekt af en af vor tids mest fremtrædende rockmusikers produktion fra 1970'erne, dyrkelsen af *dystopia* eller 'det dårlige sted'. Søren Møller Sørensen, der sidste år bidrog med en metodereflekterende artikel angående forholdet mellem den ny musik og historieskrivningen, demonstrerer denne gang et resultat af sin metodes anvendelse i praksis, idet han fremlægger en beskrivelse af to fremtrædende danske samtidskomponister, Karl Aage Rasmussen og Hans Abrahamsen, samt analyser af et udvalg af deres værker. Samtidig trækker artikelsektionen en tråd tilbage til den gamle musik, idet Annette Jung bidrager med en redegørelse for Chairetismos, en byzantinsk formel-melisme med særlige karaktertræk. I årbogens bind I fra 1961 kan man orientere sig om, at Danmarks status som internationalt centrum for forskningen i byzantinsk musik strækker sig helt tilbage til begyndelsen af 1930'erne, og Jungs artikel viser, at dansk forskning på dette område stadig er livskraftig. I de senere års årbøger har man kunnet spore betydelig aktivitet inden for det musiketnologiske felt, der denne gang er repræsenteret ved Annette Erlers artikel om balladesangen på Malta og dens kønsspecifikke aspekter. Med Erlers artikel, der behandler materiale indsamlet af forfatteren i '80'erne og '90'erne, er vi igen fremme ved vor egen tid.

Anmeldelsessektionen præges i år blandt andet af, at nodeudgivelsesprojekterne blomstrer på dansk jord som aldrig før. I rækken af udgivelser fra *Dania Sonans* er Weyses samlede klaverværker udkommet, og mens antallet af bind i udgaven af Niels W. Gades samlede værker vokser (en anmeldelse af de første findes i 1996-årbogen), har den lidt yngre Carl Nielsen Udgave i 1998 præsenteret sine første to bind indeholdende komponistens 2. og 5. symfoni i kritisk-videnskabelig udgave til brug for såvel udøvende musikere som musikvidenskabsfolk.

I rapportsektionen dukker stadig flere rapporter fra ph.d.-projekter op, samtidig med at rundgangen blandt institutionerne fortsætter. I år er turen kommet til musikkonservatorierne, hvor forskning sammen med kunstnerisk og pædagogisk udviklingsvirksomhed er blevet en formaliseret del af lærerstabenes arbejde. Det Kgl. Danske Musikkonservatorium og Vestjysk Musikkonservatorium rapporterer som de første herom, idet vægten, som det er naturligt i denne sammenhæng, er lagt på forskningen.

Fra redaktionen skal det meddeles, at Jens Henrik Koudal efter fem år på posten er fratrukket som redaktør af årbogen. Jens Henrik Koudal har ydet en stor indsats i den periode, hvor årbogen har fået sit nuværende udseende, og der skal her lyde en varm tak for hans altid meget engagerede arbejde. Som hans efterfølger er forskningsadjunkt Thomas Holme Hansen indtrådt i redaktionen, og samtidig skal stud.mag. Axel Teich hilses velkommen som assisterende redaktionssekretær. Tak skal også lyde til alle, der har bidraget til dette bind, forfattere såvel som redaktionskomitémedlemmer, samt til James Manley, der har forestået den sproglige revision af de engelske tekster. Tak endelig til Statens Humanistiske Forskningsråd, der med sin økonomiske støtte forhåbentlig også i årene fremover vil sikre, at dansk musikliv kan beholde *Dansk Årbog for Musikforskning* som et skrift, der forsøger både at afspejle det dybdeborende musikvidenskabelige arbejde og at give overblik over tendenser, mangfoldighed og forandringer inden for faget.

Århus og København i januar 1999
Thomas Holme Hansen og Thomas Michelsen